

Matematické listy Gerbera z Remeše

List 3: Komentář k Boethiovu Úvodu do hudby l. II, c. 21

In: Marek Otisk (author); Richard Psík (author); Gerbert of Reims (other): Matematické listy Gerbera z Remeše. (Czech). Praha: Centrum Vivarium FF OU, 2014. pp. 110–116.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/402410>

Terms of use:

© Otisk, Marek

© Psík, Richard

© Matfyzpress

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

List 3¹

Scholium ad Boethii *Musicae Institutionis* l. II, c. 21² 30, 4

	Constantino suo Gerbertus scolasticus	30, 18
5	Capitulo XXI secundi libri musicae institutionis sic positum est a Boetio: <i>Ab omni superparticulari, si continuam ei superparticulararem quis auferat proportionem, quae est scilicet minor, id, quod relinquitur, minus est ejus medietate, quae detracta est, proportionis: ut in sesqualtera vel sesquitercia. Quoniam sesqualtera major est, sesquitercia de sesqualtera detrahamus. Relinquitur sesquioctava proportio, quae duplicata non efficit integrum sesquiteriam proportionem, sed ea distantia minor est, quae in semitonio repperitur. Quod si duplicata sesquioctava comparatio non est integra sesquitercia, simplex sesquioctava non est sesquiteriae proportionis plena medietas.</i> Sit propositus unus et idem numerus, ad quem aptetur sesqualtera ac sesquitercia proportio:	30, 20
10	<i>Sit propositus unus et idem numerus, ad quem aptetur sesqualtera ac sesquitercia proportio: hic sit VI, ad quem VIIIII sesqualter est, VIII vero sesquiterius. Qui disponantur hoc modo: VI, VIII, VIIIII. Et quoniam hae duae proportiones continuae superparticularares sunt in tribus terminis constitutae: VI, VIII, VIIIII, auferamus primum terminum, ad quem VIII est sesquiterius, — VIIIII sesqualter. Remanet VIII et VIIIII, qui sesquioctavi sunt. Sed sesquioctava porportio non est medietas minoris proportionis, id est sesquiteriae, quoniam duplicata non efficit eam, sed minor est. Duplicemus igitur sesquioctavam proportionem et sint tres numeri ita dispositi, qui a proportione VIII et VIIIII non recedant, fiantque octo et</i>	30, 25
15	<i>VIII VIIIII et VIIIII VIIIII, id est; LXIII, LXXII, LXXXI. Dico quoniam primus ad secundum et secundus ad tertium sesquioctavam custodiunt habitudinem, sed tertius ad primum minus est, quam sesquiterius, non est ergo sesquioctavus medietas sesquiterii. Et in omnibus superparticularibus continuae hoc in commune speculandum est, quoniam, si minor a majore subtrahitur, id,</i>	31, 1
20		31, 5
25		31, 10
30		31, 15

¹ Datace tohoto dopisu je totožná s Listem 2 – viz pozn. 1 k Listu 2. Srov. [GeEE], s. 43; [GeEC], s. 689; resp. [GeER], s. 192.

² Latinský text je převzat z [Bub], s. 30–31 (I, I, A, 5). Název byl doplněn editorem textu N. Bubnovem.

³ Termín *sesquioctava proportio* překládáme jako „poměr 9 : 8“, tj. devítiosminový násobek, resp. vztah čísel, kdy větší číslo přesahuje menší číslo o osminu menšího čísla. V hudební terminologii se pro označení seskvioktavy, tedy poměru 9 : 8, užívá pojmenování velká sekunda, příp. velký celý tón.

Komentář k Boethiovu *Úvodu do hudby* II, 21

Učitel Gerbert svému Konstantinovi

V 21. kapitole druhé knihy Úvodu do hudby Boethius tvrdí: *Pokud od jakéhokoli superpartikulárního poměru odečteme bezprostředně následující superpartikulární poměr, který je přirozeně menší, výsledek je menší než polovina odčítaného poměru, jako například u poměru 3 : 2 a 4 : 3. Protože poměr 3 : 2 je větší, odečteme od něj poměr 4 : 3. Výsledkem je poměr 9 : 8,*⁴ *jehož zdvojnásobením však nevzniká přesně poměr 4 : 3, ale poměr menší o interval, který odpovídá půltónu.*⁴ *Jestliže dvojnásobný poměr 9 : 8 neodpovídá přesně poměru 4 : 3, pak jeden poměr 9 : 8 není celou polovinou poměru 4 : 3.*⁵

Představme si pouze jedno číslo, k němuž můžeme přidat další v poměru 3 : 2 a v poměru 4 : 3: v našem případě číslo 6, k němuž je číslo 9 v poměru 3 : 2 a číslo 8 v poměru 4 : 3. Tato čísla uspořádáme takto: 6, 8, 9. Protože tyto dva po sobě následující superpartikulární poměry tvoří tři čísla, totiž 6, 8, 9, odebereme první číslo, k němuž je číslo 8 v poměru 4 : 3 a číslo 9 v poměru 3 : 2. Zůstanou čísla 8 a 9, která jsou v poměru 9 : 8.⁶

Ale poměr 9 : 8 neodpovídá polovině menšího poměru, tj. poměru 4 : 3; výsledek dvojnásobku poměru 9 : 8 totiž není roven poměru 4 : 3, ale je menší. Zdvojnásobme tedy poměr 9 : 8 a dostaneme tři čísla uspořádaná tak, že se nebudou odchylovat od poměru mezi osmičkou a devítkou: tedy 8 krát 8, 8 krát 9 a 9 krát 9, tj. 64, 72 a 81.

První číslo k druhému a druhé číslo k třetímu zachovávají poměr 9 : 8, kdežto poměr třetího čísla k prvnímu je menší než poměr 4 : 3. A proto tvrdím, že poměr 9 : 8 není polovinou poměru 4 : 3.⁷

Toto pravidlo lze obecně dokázat pro všechny po sobě následující superpartikulární poměry, protože odečítáme-li menší od většího, výsledek

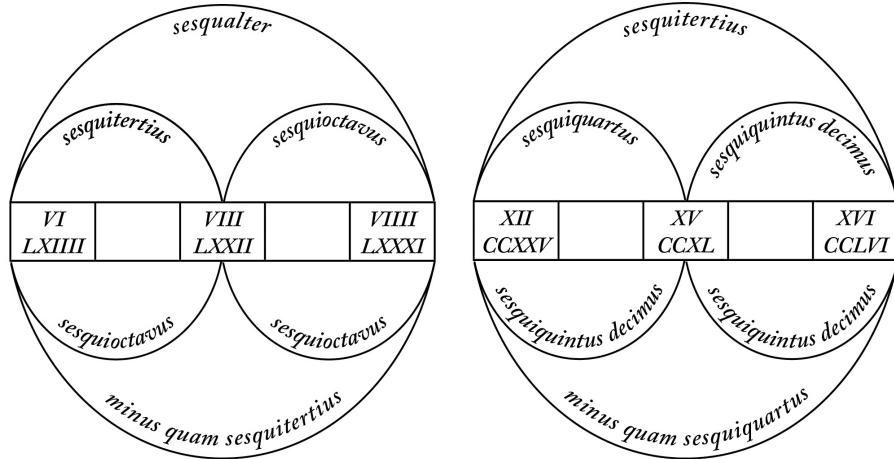
⁴ Jedná se o tzv. malý půltón pythagorejského ladění (*limma*), který je vymezen číselným poměrem 256 : 243. Na určení jeho velikosti viz *Komentář k Listu 3*.

⁵ [BoMu], II, 21, s. 254. Na výklad tohoto citátu viz *Komentář k tomuto dopisu*.

⁶ Gerbert užívá příkladu (stejně jako Boethius) odečítání poměru 4 : 3 od poměru 3 : 2, pouze volí nejnižší čísla, která reprezentují dané intervaly. Schematické znázornění uvedeného odčítání viz *Komentář*.

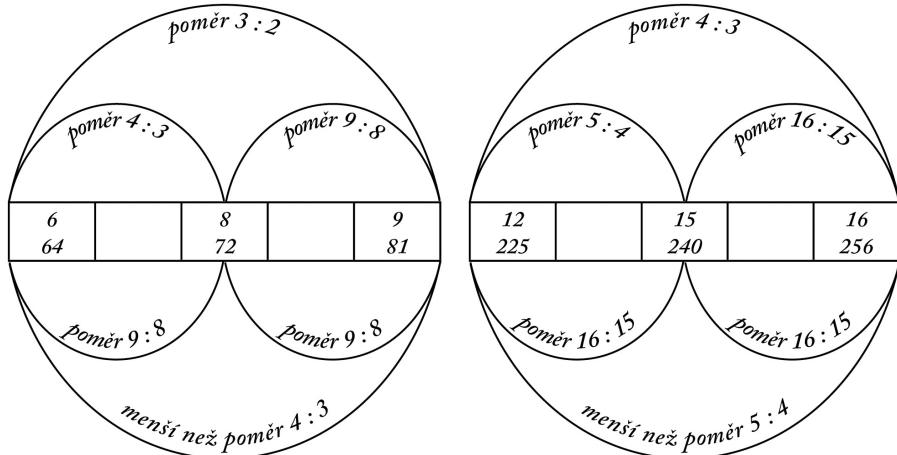
⁷ Názorně to dokládá k dopisu připojené schéma.

quod relinquitur, minus est medietate subtractae proportionis,
quoniam duplicatum non ei coaequatur, quod monstrat praesens
descriptio.

[Fig. 29 a, b]

je vždy menší než polovina odčítaného poměru; dvojnásobek výsledku totiž neodpovídá zcela odečítanému poměru, jak ukazuje následující schéma (obr. 29).

[Obr. 29 c, d]

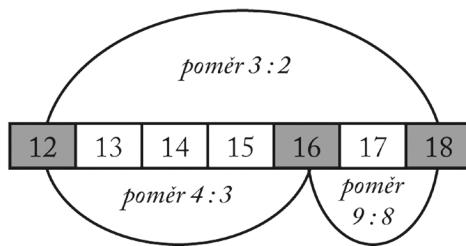
Komentář

Celý Gerbertův *List 3* má poměrně jasnou strukturu. Nejprve ocituje část textu z Boethiova *Úvodu do hudby* (3, 4–13; 30, 20–31, 3), následně uvede konkrétní příklad, na němž demonstruje tezi z uvedeného výroku (3, 13–28; 31, 3–19) a poté podá obecné shrnutí celé problematiky (3, 29–33; 31, 19–23), k čemuž ještě doplní dva nákresy pro snadnější pochopení tématu.

3, 4–13 (30, 20–31, 3):

Citovaná pasáž z Boethiova spisu objasňuje některé aritmetické operace se superpartikulárními číselnými vztahy, tj. s intervaly, které jsou vymezeny superpartikulárními poměry. Boethius říká, že je-li od jakéhokoli superpartikulárního poměru odečítán jiný superpartikulární poměr, který v pořadí superpartikulárních poměrů bezprostředně navazuje na menšence, pak výsledný rozdíl bude menší než polovina menšítele.

V případě, že menšencem bude superpartikulární poměr 3 : 2 (např. čísla 12 a 18) a menšítem odbezprostředně navazující superpartikulární poměr 4 : 3 (např. čísla 12 a 16), pak lze tuto operaci, jejímž výsledkem bude superpartikulární poměr 9 : 8 (zde čísla 16 a 18), schematicky znázornit takto (obr. 30):

Obr. 30 – Odčítání poměru 4 : 3 od poměru 3 : 2, kdy výsledkem je poměr 9 : 8

Uvedený výsledek pochopitelně koresponduje s aritmetickými pravidly pro operace s poměry, tzn. rozdíl poměrů je vyjádřen jako podíl zlomků, tj.:

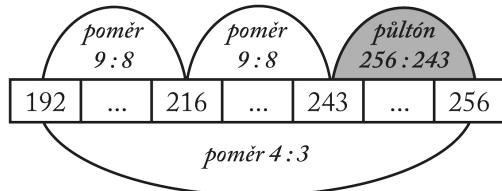
$$(3 : 2) - (4 : 3) = \frac{3}{2} : \frac{4}{3} = \frac{3}{2} \cdot \frac{3}{4} = \frac{9}{8} = 9 : 8.$$

3, 10–11 (30, 29):

Tzv. malý půltón pythagorejského ladění (*limma*) vyjadřuje interval, který je dán číselným poměrem 256 : 243. Vypočítat velikost tohoto půltónu lze podle Boethiova příkladu jako rozdíl mezi poměrem 4 : 3 a dvojnásobkem poměru 9 : 8, tj.:

$$(4 : 3) - 2 \cdot (9 : 8) = \frac{4}{3} : \left(\frac{9}{8} \cdot 8 \right) = \frac{4}{3} : \frac{81}{64} = \frac{4}{3} \cdot \frac{64}{81} = \frac{256}{243}.$$

Rozsah půltónu lze získat také tak, že od intervalu mezi čísly 192 a 256, který je určen superpartikulárním poměrem $4 : 3$, odečteme interval daný dvojnásobkem superpartikulárního poměru $9 : 8$, tzn. interval, který reprezentuje posloupnost tří čísel $192 - 216 - 243$. Názorněji viz obr. 31.

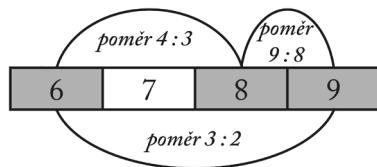

Obr. 31 – Půltón jako rozdíl poměru $4 : 3$ a dvojnásobku poměru $9 : 8$

O půltónu této hodnoty (*limma*) píše ve svém *Úvodu do hudby* také Boethius.⁶

3, 13–20 (31, 3–10):

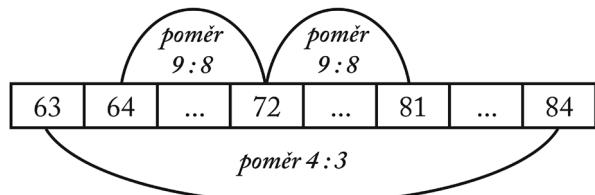
Gerbert volí příklad s nejnižší trojicí čísel, kterou lze sestavit do požadovaných poměrů $3 : 2$ a $4 : 3$. Je zřejmé, že pokud od intervalu vymezeného poměrem $3 : 2$ odečteme interval daný poměrem $4 : 3$, dostaneme interval určený poměrem $9 : 8$, jak už bylo zmíněno. Tento Gerbertovů příklad zachycuje obr. 32.

Obr. 32 – Gerbertův příklad rozdílu mezi poměry $3 : 2$ a $4 : 3$

3, 20–28 (31, 10–19):

Výsledek uvedeného odčítání, tj. poměr $9 : 8$, je menší než polovina menšího (poměru $4 : 3$), protože dvojnásobek rozdílu je menší než menšitel, jak názorně ukazuje toto schéma (obr. 33):

Obr. 33 – Gerbertův příklad dokladu, že poměr $9 : 8$ je menší než polovina poměru $4 : 3$

⁸ [BoMu], II, 28, s. 256–261.

3, 24–25 (31, 14–16):

V této pasáži Gerbert ukazuje velmi snadné nalezení tříčlenné posloupnosti s nejnižšími číselnými hodnotami podle jakéhokoli poměru. Má-li vzniknout posloupnost $a - b - c$ podle poměru $x : y$, pak platí, že:

$$[C1] \quad a = y^2;$$

$$[C2] \quad b = x \cdot y;$$

$$[C3] \quad c = x^2.$$

Tedy např. pro poměr $9 : 4$ platí, že tříčlenná posloupnost s nejnižšími číselnými hodnotami bude $16 - 36 - 81$, neboť:

$$a = y^2 = 4^2 = 16;$$

$$b = x \cdot y = 4 \cdot 9 = 36;$$

$$c = x^2 = 9^2 = 81.$$

Analogicky získáme posloupnost např. pro poměr $5 : 1$, tj. $1 - 5 - 25$ atd.